

RAAD VAN STATE

afdeling Wetgeving

advies 55.862/1
van 14 april 2014

over

een ontwerp van ministerieel besluit 'tot vaststelling van een
soortenbeschermingsprogramma voor het Antwerpse
havengebied'

Op 26 maart 2014 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Vlaamse minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur verzocht binnen een termijn van dertig dagen een advies te verstrekken over een ontwerp van ministerieel besluit ‘tot vaststelling van een soortenbeschermingsprogramma voor het Antwerpse havengebied’.

Het ontwerp is door de eerste kamer onderzocht op 3 april 2014. De kamer was samengesteld uit Marnix VAN DAMME, kamervoorzitter, Wilfried VAN VAERENBERGH en Wouter PAS, staatsraden, en Marleen VERSCHRAEGHEN, toegevoegd griffier.

Het verslag is uitgebracht door Dries VAN EECKHOUTTE, auditeur.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 14 april 2014.

*

Het om advies voorgelegde ontwerp van ministerieel besluit strekt tot het vaststellen van een soortenbeschermingsprogramma voor het Antwerpse havengebied. Het vast te stellen soortenbeschermingsprogramma is als bijlage bij het ontwerp gevoegd. Hieruit blijkt dat het betrokken programma in essentie neerkomt op een bundeling van veertien specifieke plannen voor de bescherming van havenspecifieke soorten die als zogenaamde “paraplu-soorten” worden beschouwd, dit zijn soorten waarvan de actieve bescherming ook de actieve bescherming van andere soorten, de zogeheten “meeliftende soorten”, met zich brengt. De voornoemde specifieke plannen worden ook “individuele soortenbeschermingsprogramma’s voor paraplu-soorten” of “ISBPP’s” genoemd.

Het ontworpen ministerieel besluit strekt derhalve in essentie tot het vaststellen van welbepaalde plannen voor de bescherming van individuele soorten en is derhalve geen “ontwerp van reglementair besluit” waarover de Raad van State, afdeling Wetgeving, overeenkomstig artikel 3, § 1, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, advies kan uitbrengen.

Opdat van een “ontwerp van reglementair besluit” in de zin van artikel 3, § 1, van de voornoemde gecoördineerde wetten, zou kunnen worden gesproken, is immers vereist dat erin algemene regels worden uitgevaardigd die toepasselijk zijn op de rechtsonderhorigen in het algemeen of op een onbepaalde groep van rechtsonderhorigen die zich in dezelfde objectieve toestand bevinden en niet alleen op één van hen of op een naar aantal beperkte groep. Het dient met andere woorden te gaan om ontwerpbesluiten die nieuwe, dwingende voorschriften bevatten die een onpersoonlijke en abstracte rechtstoestand beogen te regelen en die gelden voor een onbepaald aantal gevallen.

Aangezien het ontworpen ministerieel besluit niet beantwoordt aan het aldus omschreven begrip “ontwerp van reglementair besluit” is de adviesaanvraag niet ontvankelijk en dient de Raad van State, afdeling Wetgeving, af te zien van het onderzoek van het ontwerp.

DE GRIFFIER

DE VOORZITTER

Marleen VERSCHRAEGHEN

Marnix VAN DAMME